

KENESEI RIPORT

44. KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MÉDIA SZAKTÁBOR
2025. JÚLIUS 5-13.
Balatonkenese

**DUE-tábor vagy szűnyog-
wellness?**
12. oldal

Lesz Felezőbuli!
20. oldal

**Vihar csapott le a DUE-
táborra**
22. oldal

IMPRESSZUM

ByeZoli és a Slepp csoport

Szerkesztőség: Bogdándy Tamara –
főszerkesztő , Kövecses Sára – főszerkesztő-
helyettes, Rendes Júlia – főszerkesztő-
helyettes, Csollár Virág, Fogarasi Kleopátra,
Klenovics Anna, Lengyel Luca, Megyeri
Hanna Anna, Szócs Zoltán, Vákics Konrád,
Vida Dorka

Csoportvezetők: Bodor Júlia, Velek
Domonkos

Technikai munkatárs: Jánosi Levente

Tördelő: Balázs István

Fényképek: Gundl Albert – fotó felelős,
Barkaszi Lili, Bere Ábel, Czinke Sára, Halmi
Szabolcs, Hlaváčová Anna, Kiss Benedek,
Kovács Zorka, Láng Tímea, Marosi Anna,
Szabó Hanna Panna, Takács Zsófi, Taracközi
Sándor, Zsurka Dávid

Fotós csoport vezetője: Borbás-Szabó Csilla
Livia

Fotós mesterképző: Kriza Márton

TARTALOM

4. Jegyzet
5. Hogyan változnak meg a tábori programok?
6. Vetélkedő-történelem
8. Házhoz mennek a mesterképzések
9. Portya-kritika
10. Helyszíni titkok
12. Árvaszúnyog invázió
14. Interjú Halmi Szabolcs táborozóval
18. Interjú Ilosvai Peti és Borbás-Szabó Csilla
Livia csoportvezetőkkel
20. A Felezőbuli-saga
22. Üvöltő szelek - vihar a DUE-táborban
24. Al a táborban
26. A szignál, ami megfog
28. Reggeli sport a táborban
30. Mit hallgatnak a DUE-sok?

A MÉDIATÁBOR TÁMOGATÓI

Kiemelt támogatók:

Nemzeti Média-és Hírközlési Hatóság, Kulturális
és Innovációs Minisztérium, Rákóczi Szövetség,
ORFK-Országos Balesetmegelőzési Bizottság

További támogatók:

ADM Audio, Balatonkenese Önkormányzata,
Broadmax Kft., Canon Hungária, DUE
Médiaügynökség, Fantastigo, Hódmezővásárhelyi
Szakképzési Centrum, metALCOM Zrt., Right
Communication, Zenthe Ferenc Színház

Canon

JÖVŐNK KULCSA:
A VÍZVÉDELEM

JEGYZET

Kedves Olvasó!

Bízom benne, hogy jól telnek a napjaid az első, második, vagy sokadik táborodban. Igaz, még csak a "féltávnál" járunk, de annyi minden történt már most, hogy ennél még sosem volt nagyobb szükség arra, hogy egy igazán jó szerkesztőség összefoglalja. Szerencsére mi, a printes csoport a következő 30 oldalon pont erre vállalkoztunk.

Az állóvizet nem csak a Tábor Belehúz harmadik, új műsorvezetőjének a kiléte és a Felezőbuli körül kialakult kérdések kavarták fel, de a természeti jelenségek is tettek arról, hogy kételkedjünk a soron következő programok megtartásában. Mi azonban rendíthetetlenek vagyunk, és nem adtuk fel a reményt. Lehet, a nap nem ragyog úgy a héten, mint ahogy szeretnénk volna, de a bennünk lévő fényt a beborult ég sem takarhatja el. A nehézségek és a események pörgésében helyt állva a legkülönbözőbb témákban alkotva elhoztuk nektek az első újságunkat, melyet remélem, mindannyian kíváncsian olvasgattok majd.

Ugyan főszerkesztőként kicsit jobban beléláthattam a munkafolyamatokba, mint az egyszeri olvasó, azt garantálom, hogy ti se maradtok le semmiről. A legaktuálisabb eseményektől kezdve a tábori programok elemzésén át interjúkat is olvashattok. Így biztos vagyok benne, hogy mindenki megtalálja a számára legérdekesebb cikket.

Bogdándy Tamara

Fotó: Bere Ábel

Hajónapló

Új vizeken járunk

A VIHAR ÁRNYÉKÁBAN

A DUE-táborban mindig pontos programtervet raknak össze a táborozóknak már előzetesen, azonban a mindent elsöprő hétfői vihar miatt ebben ezúttal változások lesznek. Nézzük meg, miként alakult át a tábor és a csoportok munkája az időjárás végett.

Fotó: Bere Ábel

Főként az esti Tábor Belehúz vetélkedőt érintette a programváltozás. A rendezvényt az Alakulótéren rendezték volna meg, azonban a hirtelen jött vihar a halasztásra kényszerítette a vezetőséget. Az estére áttett rövidfilmes mustra után a táborozók egy kedves animációs filmet, A Vad Robotot nézték meg, ezzel felcserélve a hétfő és a kedd este programját.

A csoportokat is érintették a történetek, így több dolog is változott a tervezetthez képest.

A printes csoport is arrébb tolta a lapzártáját, mert ez pont abba az időpontba esett, amikor a vihar kitört, ráadásul a nyomtatás is veszélybe került a beszivárgott eső miatt. Szerencsére ezt a problémát orvosolták, azonban a lapzártá csúszott egy fél napot, így az újság megjelenése is szerda reggelre tolódott.

A fotós csoport is kapott haladékot a képek leadásáig, azonban a filmkészítőknek a kiesett idő miatt jobban bele kellett húzni a forgatókönyv írásba, és a rossz időjárás miatt a kültéri forgatások is későbbre kerülnek.

A rádiósok hasonló problémákba ütköztek: a Krónika készítését fel kellett gyorsítani és az áramszünetek miatt percekre leállt a kedd reggeli RÉM.

Ezek ellenére mindenki lelkesen dolgozik és igyekszik leküzdeni a fennálló akadályokat.

Rendes Júlia

TÁBORI VETÉLKEDŐ KISOKOS

Új vizeken járunk

Tegnap este tartották meg a Társalgóban az idei Tábor Belehúz vetélkedőt, ami mindig az egyik legizgalmasabb programja a DUE-táboroknak. Az ideit formátumot tehát ismerjük - most bemutatjuk az elődeit is!

Az egész a Nagy Rádiós Vetélkedővel kezdődött, amely gyorsan a táborok egyik legjobban várt programjává vált. Az akkori szervezők úgy gondolták, hogy kell valami, amelyen minden táborozó részt vehet és összemérheti tudását.

A legtöbb játékötletet az egyetemi golya-táborok inspirálták – olyan alkalmak, ahol bátran át lehet lépni a határokat, és a lehetlennel is meg lehet próbálkozni. A műsorvezetését Kruzslicz Dávid és Érsok Zoltán egykori táborvezetőségi tagok vállalták.

A feladatok minden évben mások voltak, de valami mindig közös volt bennük: a kreativitás és az abszurd humor. Olyan kihívásokkal találkozhattak a résztvevők, mint például a tojásdobó verseny, a zsűri megvesztegetése szellemes ajándékokkal és eladhatatlan tárgyak értékesítése meggyőző kampánnyal.

A vetélkedő lényege egyszerű volt: szórakozni, együttműködni és nevetni, miközben a csapatok lehetetlennek tűnő feladatokat oldottak meg.

Új korszak, új név. 2010 után az esemény új nevet kapott: Érsok-Kruzslicz Emléketélkedő lett, tisztelve az eredeti szellemiség előtt. A stafétát Pál Zsombor és Beke Dani vették át, a Kozmosz együttes zenészei, régi duósok, akik új lendületet vittek a játékba.

Új vizeken járunk

A csapatverseny formaisága évről évre változott, hol a műsorvezetők, hol pedig az összetétel terén. Új szignálok és zenék színesítették a programot, majd az Érsok-Kruzslicz Emléketélkedőből megszületett Babaitisz Jorgosz (Lil Frakk) és Klock-Balog Péter által a Tábor Belehúz, amely azóta is találóan tükrözi a vetélkedő hangulatát: egy tábor, ami tényleg behúzó!

Idén is változásokra számíthatunk, hiszen a jól ismert Bodor Julcsi, Velek Domonkos és Lakatos Gergő felállása átalakult. Geri idén nem vesz részt a táborban, így nagy találgatás vette kezdetét a harmadik műsorvezető személyét illetően. Felmerült Kovács Bence tábori technikus, illetve Babcsány Andris táborvezető neve is, de végül Hora Dániel, a filmkészítő csoport vezetője lett a befutó.

Fotó: Halmi Szabolcs

Másik nagy kérdés idén a viharos idő volt, emiatt felmerült, hogy talán más módon szervezik meg a rendezvényt. A Tábor Belehúz hétfő estére lett betervezve, azonban ez kivitelezhetetlenné vált, hiszen a tábor Alakulóterét elmosta az eső. A táborvezetőség döntése alapján a hétfői és keddi programot felcserélték.

Az idei vetélkedőt Bodor Julcsi és a sárga csapat nyerte, ezzel letaszítva Velek Domit és a kéket a hároméves egyeduralmukról.

Egy vetélkedő, amely összeköti a régi és új táborozókat. Egy játék, ahol nem a győzelem a cél, hanem a közös alkotás, a nevetés, a csapatmunka – és az az emlék, amit egy életre magaddal viszel.

Kövecses Sára

HÁZHOZ MENNEK A MESTERKÉPZÉSEK

2021 óta tartanak a DUE-táborban mesterképzéseket. Korábban a tábor vezetősége kötelező programként hirdette meg őket: olyan külön foglalkozások voltak, amelyeken az alapképzések után vettek részt a táborozók. Egészen eddig. A változtatásokról Kovács Bencét, a mesterképzések koordinátorát kérdeztük.

Fotó: Takács Zsófi

“Eleinte úgy képzeltük el, hogy az első öt-hat napban alapképzésen vehetnek részt a táborozók, a maradék napokon pedig új csoportokat alakítanak és a mesterképzők veszik át a csoportvezetők szerepét” - emlékezett vissza Kovács Bence az osztott képzés első verziójára. Idén a képzések párhuzamosan működnek majd. Nem külön csoportok jönnek létre, hanem a csoportvezetők felkérésére a foglalkozások a szakmai vezetők - azaz mesterképzők - előadásaival válnak színesebbé. Így az adott szakterületről még többet tudhatnak meg a táborlakók.

Korábban a táborban többek között fotós-, videós-, sportújságíró-, és kereskedelmi rádiós mesterképzésre is lehetett jelentkezni. Bence elmondta, ahogy az idei alapképzések esetében, ekkor is előfordult, hogy néhányan a létszám korlátozás miatt nem jutottak be oda, ahova szerettek volna.

Szayly József, DUE-alelnöke és szakmai vezetője továbbra is önálló mesterképzést indít SzínpadON néven. A legtöbb képzés szorosan kapcsolódott egy-egy alapképzéshez, míg a színpadi rutint adó foglalkozás speciális eset, így egy egyszeri előadásnál intenzívebb formában érdemes megtartani.

Fogarasi Kleopátra

KELLETT NEKÜNK A PORTYA?

Ahogy az eddigi években is, a tábor első programja a Portya volt, aminek célja, hogy a résztvevők minél új vizeken járunk obban megismerkedjenek, de tényleg nem volt jobb módja ennek? Négy nap elteltével is a nyitóprogramon jár az eszünk.

Fotó: Kovács Zorka

Szombaton, vacsora után kezdődött a Portya. Délután már megismertem a csoporttársaimat, ezért nagyon vártam, hogy több táborozóval is legyen lehetőségem beszélgetni.

A 2-es csapatba kerültem, de már az elején problémák adódtak a szervezéssel. Bodor Júlia, a 3-as csoport vezetője nem kapta meg a menetlevelet, amin az állomásfőnökök értékelték a feladatokat. Három-három állomás volt a táborban és annak területén kívül. Elsőnek a képszerkesztős feladaton voltam, amihez ki kellett sétálnunk egészen a település központjáig. Szórakoztató volt az itteni feladat, a giccses családi fotó elkészítése.

A szállás udvarán elhelyezett állomást, ahol rövid kampányfilmet kellett forgatni, kifejezetten unalmasnak találtam, a fényviszonyok és a kevés mozgástér is megnehezítette a munkánkat. Az akadálypályán nem kaptunk eleinte egyértelmű utasításokat, hogy mi is a feladata a kiválasztott csapattagnak. Az utolsó állomásunkon csak a mikrofon összeszereléséről és a felvétel technikájáról kaptunk kritikát, de jó lett volna hallani egy értékelést a rögtönzött időjárás jelentésről is.

Többen jelezték, hogy sokat kellett várni az állomásoknál, ezért elhúzódott a program. Sok óra utazás után kimerültek voltunk, ami azt eredményezte, hogy még nehezebb volt élvezni a programot, a sétálás sem segített. Ennek ellenére volt érdekes és kreatív feladat is, és jó hangulatú csapatba kerültem. A portyán nagy vadat nem lőttünk, de valóban új embereket ismertem meg, akikkel jókedvűen dolgoztunk együtt.

Csollár Virág

MOST AKKOR LESZ LÉGKONDI?!

Több mint 15 éve került a jelenlegi tulajdonos kezébe a Kenesei Port üdülőhely, a hozzá tartozó kikötővel. Megkerestük a tábor üzemeltetőjét, aki örömmel mesélt az elmúlt évekről, és nem titkolta jövőbeli terveit. Olyan helyekre is bemehettünk, ahol még sohasem jártak a táborozók és a táborvezetői tagok.

„Mikor Kenesén nyaraltunk a férjemmel, erre bicikliztünk és megláttuk, hogy eladó az üdülő. Később visszajöttünk érdeklődni, de addigra már licitre bocsájtották. Három jelentkező volt rá, mi viszont a licit vége előtt kiestünk. Szerencsére a vevő nem tudott élni a vételi jogával, így a miénk lett” - mondta el nekünk a névtelenségét kérő tulajdonos. A kikötő elengedhetetlen része az üdülőnek, így arról is kérdeztük az üzemeltetőt, hogy milyen tervei voltak vele, amire korántsem azt a választ kaptuk, amit vártunk.

„Igazából emiatt vettük, az üdülő inkább csak „gondot” jelentett. Először a kikötőt újítottuk fel, a kezdeti 30 férőhelyet 110-re növeltük.”

Ennek ellenére belevágtak az épület felújításába is, első körben magastetőt építettek és idén pedig belső felújítások kezdődtek. 100 új ágyat és ugyanennyi mosható párnát, paplant vettek. A szobákra szigorú szabályok vonatkoznak - az idei évtől kezdve nem lehet odabent enni. Az ebédlőben viszont lehet és kell is, hiszen idén teljesen új helyről érkezik az étel, ami a megkérdezett visszatérő táborozók szerint jobb, mint a korábbi években.

Fotók: Szabó Hanna Panna

Az egyre melegebb nyarak miatt égető problémává vált a légkondicionálás hiánya, így a közösségi terek után a jövőben a szobákba telepítenek klímákat.

Amikor épp nem felújítanak, a kikötőben álló hajók tulajdonosai foglalják a helyet, és bulikat, összejöveteleket, versenyeket szerveznek. Pont egy ilyen kapcsán történt az az eset, hogy a szomszéd szálláson szállt meg a Bikini zenekar.

„Olyan jó hangulat volt: átjöttek egy kancsó borral, épp az ő számuk ment és olyan bulit csaptak, melyet mindenki nagyon élvezett.” – mondta az üdülő tulajdonosa.

Beszélgettünk a tábor további helyszíneiről is, amiket vagy használunk vagy nem. A mi „HORAKTÁR” nevezetű helyünkben régen a Dunamenti Erőmű csónakjait és vízibicikliket tárolták. A raktár fölött kezdetben lapostető volt, viszont idővel kiépítettek egy tetőteret, amiben 10 kész szoba van. Ezek hűtéssel és fűtéssel is egyaránt fel vannak szerelve.

Az ebédlő melletti zárt részen, ahol régebben egy benti medence volt, mostanra csomagmegőrzőt csináltak. A szálloda vezetése látja a hibákat, igyekeznek minél előbb kijavítani mindent, elmondásuk alapján egész ősszel és tavasszal dolgoznak a fejlesztéseken.

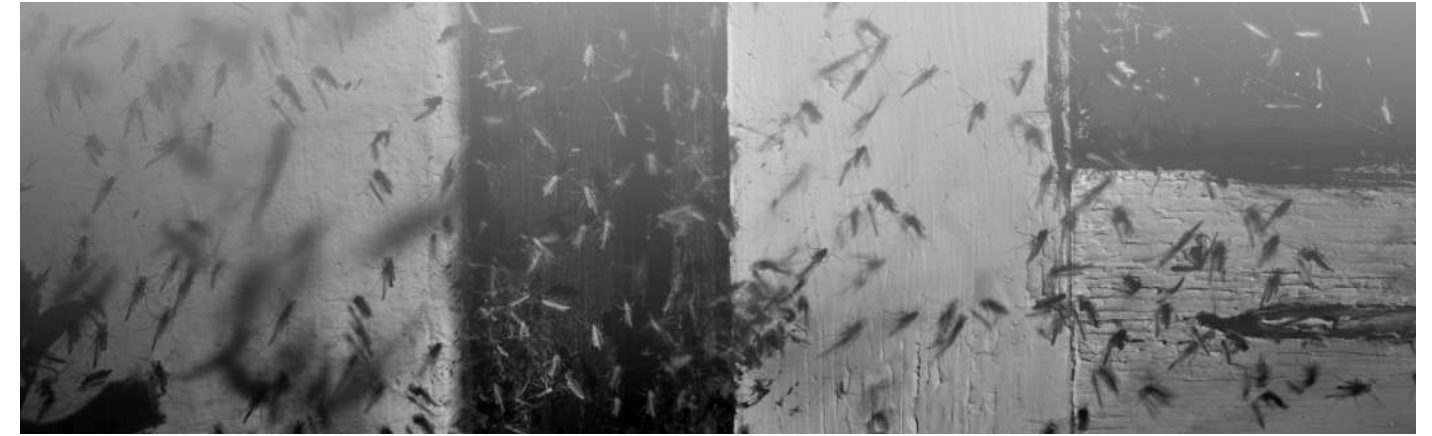
Vákics Konrád

SZÚNYOG, AMI NEM CSÍP? MIK EZEK A LÉNYEK?

Legénység

Kellemetlen jelenség zavarhatja meg idén a Balaton-parti programokat, így a DUE-tábor lakóinak nyugalma is. Szakemberek szerint harminc éve nem látott mértékű árvaszúnyog rajzás jelent meg. A nyaralók rémálma ez a milliónyi zöld kis rovar, amelyek ellepik az ablakokat, autókat, fényes tereket. A helyzet azonban korántsem annyira vészjósló, mint amilyennek tűnik. Az árvaszúnyogoknak köszönhetően a Balaton öntisztulása hatékonyabbá vált.

Legénység

Fotó: Czinke Sára

ALGÁK, TÁPANYAGOK ÉS ÁRVASZÚNYOG LÁRVÁK? DE MIÉRT PONT MOST?

Az árvaszúnyogok lárvái a tó fenekében élnek, és algákkal, valamint elhalt növényi maradványokkal táplálkoznak. A HUN-REN Balatoni Limnológiai Kutatóintézet közleménye szerint az elmúlt időszakban a Balaton vizében megnőtt a tápanyagmennyiség, ami serkentette az algák szaporodását. A meleg, fényhiányos nyár és az enyhe tél kedvezett annak, hogy az árvaszúnyog lárvái nagy számban éljék túl a hideg napokat, így tavasszal a szokásosnál jóval többen fejlődhetek ki.

MIK EZEK A ROVAROK PONTOSAN?

Az árvaszúnyogok a kétszárnyúak rendjébe tartoznak, és Magyarországon is rendkívül fajgazdag csoportot alkotnak. Hazánkban legalább 320 fajuk ismert, világszerte pedig akár 15 000 is lehet. Az édesvizek egyik leggyakoribb rovarcsoportjáról van szó, amelyek szinte minden víztípusban megtalálhatók, az állóvizektől a gyors patakokon át a szennyezett vizekig. A Balatonban a legjellemzőbb faj a *Chironomus balatonicus*, amely különösen nagy testű, és jelentős rajzásra képes. A lárvák hosszú ideig fejlődnek az iszapban, majd bábozódás után a vízfelszínre úsznak, ahol kikelnek és kirepülnek. A kifejlett rovarok élete gyakorlatilag csak a párzásra és tojáshelyezésre korlátozódik.

HASZNOSABBAK, MINT HINNÉNK

Sokan összetévesztik őket a szúnyogokkal, pedig az árvaszúnyog nem csíp, és teljesen ártalmatlan az emberre, nevük viszont sokak számára megtévesztő. Életük a vízből való kirajzásra és párzásra korlátozódik, majd néhány nap alatt elpusztulnak. Ez idő alatt viszont gyakran tömegesen lepik el a világos felületeket: házfalakat, autókat, erkélyeket. Rajzáskor szerves anyagot vonnak ki, segítve a tó öntisztulását.

HOGYAN VÉDEKEZÜNK ELLENÜK?

Bár csípni nem csípnek, a tömeges jelenlétük zavaró lehet, főként estefelé, amikor a lámpák fénye mágnesként vonzza őket. Szakemberek szerint leginkább azzal védekezhetünk, ha kerüljük a világos, fényes felületeket, este nem kapcsolunk erős világítást a part mentén, nem bolygatjuk a bokrokat, nádasokat, ahol a rovarok pihennek.

A balatoni árvaszúnyog-invázió tehát nem egy olyan kellemetlenség, amitől félni kell, sokkal inkább az ökoszisztéma működésének természetes, sőt hasznos része. A kérdés inkább az, képesek vagyunk-e együtt élni egy olyan természeti jelenséggel, amely ránk nézve ugyan kényelmetlen, de a tó egészségének kulcsa?

(Forrás: HUN-REN Balatoni Limnológiai Kutatóintézet)

Lengyel Luca

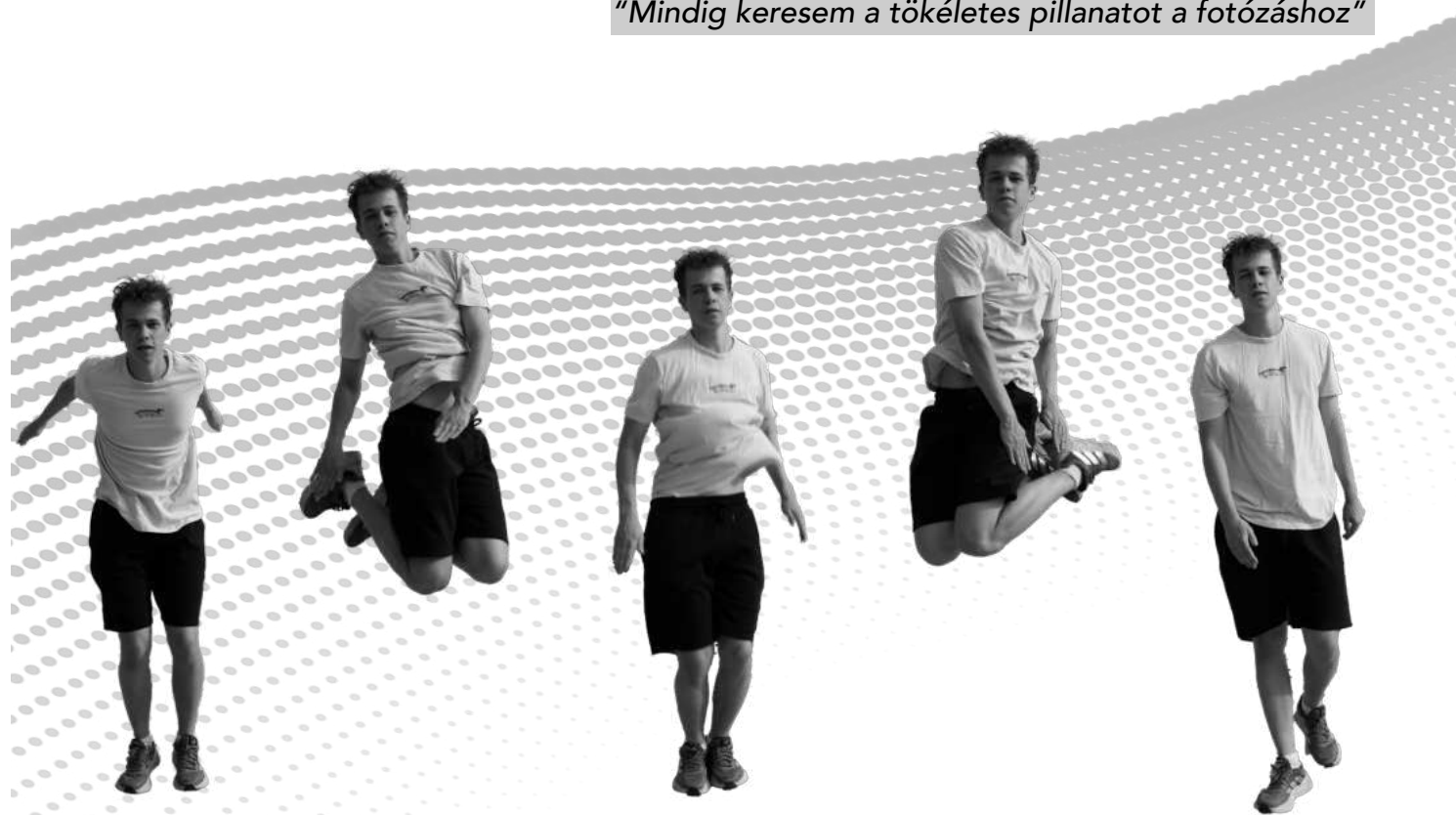
„MOZGÁS NÉLKÜL NINCS ÉLET”

INTERJÚ HALMI SZABOLCSAL

Legénység

„Megfogott engem, amit egyszer a tanyasi életről mondott: neki olyan ez az egész, mint egy terápia, hiszen a tanyasi élet és az állatokról való gondoskodás fitten tartja az embert, és őt magát is fizikailag, lelkileg.”

„Mindig keresem a tökéletes pillanatot a fotózáshoz”

Halmi Szabolcs Szegedről érkezett a 44. DUE Médiatáborba, ahol már az első napon felkeltette a többi táborlakó érdeklődését a Portya egyik feladatánál bemutatott látványos néptánc koreográfiájával. Ezek után úgy éreztük, hogy muszáj jobban megismernünk.

Legénység

A csapattársaid azt mesélték, hogy a szombati portyán néptánc mozdulatokkal nyűgözted le őket. Tulajdonképpen mikor és hogyan kezdődött a népi tánc iránti szenvedélyed? A szüleim révén kezdtem el tíz éve táncolni, mivel mindketten néptáncpedagógusok, és a nagypapám is néptáncsal foglalkozott. Nem volt kérdés, hogy a testvéremmel együtt én is kipróbálom.

Szeretnél hivatásszerűen foglalkozni a néptáncsal, vagy a te életedben inkább hobbiként van jelen?

Számomra a tánc szabadidős tevékenységként indult. Édesapám néptáncsoportjában táncoltam sokáig. Egy időben azon gondolkodtam, hogy a Táncművészeti Egyetemre menjek tanulni, de ez csak egy fellángolás volt. 11 éves koromban elkezdtem a tánc mellett focizni, egy időben jobban is kedveltem a labdarúgást, de végül választanom kellett a foglalkozások ütközése miatt, és a néptáncot választottam.

A tánc neked önkifejezési eszköz?

A korábbi években mindig sportoltam valamit, de abban az évben, amikor érettségiztem, akkor szünetet tartottam. Most elkezdtem újra. Nekem ez egy életforma, mozgás nélkül nincs élet, muszáj egy sportosabb életmódot folytatni, és a néptánc tökéletes erre, mivel nehéz koreográfiák vannak, amik sok erőnlétet és dinamikus mozgást vesznek igénybe.

Lapozz tovább!

Most a fotós csoport tagjaként vagy itt. A táboron kívül van kötődésed a fotózáshoz?
A fotózással 4-5 évvel ezelőtt kezdtem el foglalkozni, mára a szenvedélyemmé vált. Nagyon szeretek fotózni a természetben. Mindig keresem a tökéletes pillanatokat. A portré műfajt is kedvelem. Van egy modellem, a 69 éves Pista bácsi, akit dokumentarista jelleggel szoktam fényképezni. Megfogott engem, amit egyszer a tanyasi életről mondott: neki olyan ez az egész, mint egy terápia, hiszen a tanyasi élet és az állatokról való gondoskodás fitten tartja az embert, és őt magát is fizikailag, lelkileg. Nem egy gazdag ember, de elégedett az életével.

Melyik az eddigiek közül a kedvenc munkád?

Amiket Pista bácsiról és az élettársáról készítettem. Amikor először mentem hozzájuk, akkor teljesen ismeretlenek voltunk még, ennek ellenére vendégszeretően fogadtak, és a tanyájukon a saját maguk által készített termékekkel kínálták meg. Egy idősebb emberről beszélünk, de minden ötletemben maximálisan benne van. Például szerettem volna egy pipás képet csinálni róla, rögtön hozott is egyet és még egy paraszt kalapot is felvett a fénykép kedvéért. Mindig van újabb ötlet, így mára már körülbelül 1000 képet csináltam róluk.

Említetted, hogy ismeretlenül érkeztél a bácsihoz először. Egyébként Szegeden ismert vagy mint fotós?

Nem mondanám, hogy ismernek, inkább szűkebb körben csak. Pista bácsit is egy ismerős által ismertem meg.

Hogy kerültél a Médiatáborba?

Már egy ideje fotósként szoktam jelentkezni pályázatokra, és az algoritmus feldobta a DUE pályázatát is, így ismertem meg.

Úgy tudom, hogy már egyetemista vagy. A tanulmányaid kapcsolódnak a szenvedélyeidhez?

Kommunikáció- és médiatudomány szakra járok a Kodolányi János Egyetemre, ahol az órákon tudom kamatoztatni a fotózással szerzett tudásomat.

A fotózás mellett szoktál videózni is?

Igen, készítettem már kisfilmeket. A barátaimmal csináltunk egy 6-7 perces maffiózós kisfilmet, és szoktam a városról is csinálni videókat.

A munkáid nyilvánosan elérhetőek?

Igen, a személyes profilomra szoktam feltölteni a képeimet és a videóimat.

Fotó: Taracközi Sándor

NEM CSAK KATTINTANAK, MESÉLNEK

Az idei DUE-táborban a tavalyiakhoz képest új vezetők állnak a fotós csoportok élén. Ilosvai Peti és Borbás-Szabó Csilla Livia, azaz Csili a fotózáshoz fűződő mély kapcsolatukról, a szabadúszó létéről és a táborhoz való kapcsolódásukról mesélnek.

Mi volt az a pont, amikor éreztétek, hogy a fotózás több mint hobbi számotokra? Ki hatott rátok a legjobban?

Csili: Akkor vált komollyá nálam, amikor elkezdtem pénzt keresni vele. Az egész fotózás érzelmileg is nagyon fontos nekem. A nővérem volt párja, Kupás Gábor – aki sajnos már nincs velünk – ajánlotta nekem a DUE-t, tőle kaptam az első fotós tanfolyamomat is.

Peti: Nálam is a pénzkeresés hozta a váltást, ott kezdtem el komolyabban venni magamat és a munkámat. Maximalista vagyok, és sokszor nem is szeretem a kész munkáimat. Amikor elkezdtem színházban dolgozni, akkor jött a visszajelzés, hogy mennyire hiánycikk egy jó fotós, és pont azt csinálom, amit keresnek. Ott éreztem először, hogy értékeset hozok létre.

Mi a legnagyobb kihívás a szabadúszó létben? Mi a legjobb benne?

Csili: Az, hogy te osztod be az idődet. Egy idő után fárasztó, mert nem tudod letenni a munkát. Ez a szabadság az előnye és a hátránya is.

Peti: Főleg ha élvezed, amit csinálsz, akkor nem teher elmenni fotózni – és emiatt könnyű átesni a ló túloldalára. Amit szeretek benne, az az, hogy nem vagyok beskatulyázva. Nem a "színházfotós" vagyok, vagy "koncertfotós", hanem csinálhatok bármit.

Csili, milyen érzés volt átlépni a tanulóól oktató szerepbe?

Csili: Amikor felhívtak, hogy jöjjen tanítani, egy kicsit el is pityeredtem. Nekem a DUE a szívügyem, főleg a fent említett kedves ismerős miatt. Ráadásul azt érzem, hogy ebben a szerepben – oktatóként – jobban érzem magam, mint táborozóként.

Peti, hogy lett belőled csoportvezető?

Peti: Ez az első DUE-táborom. Hora Dani keresett meg azzal, hogy elvállalnám-e a fotós csoport vezetését. Csak úgy rávágta, hogy „persze”, azt hittem, valami kisebb volumenű dologról van szó. Aztán hirtelen belecsöppentem az egészbe. Gyorsan megismertem mindenkit, felzárkóztattak. Örültem a megkeresésnek, mert ez egy szakmai visszajelzés is, hogy érdemes továbbadni, amit csinálok.

Szerintetek mi az, amit egy fiatal fotósnek mindenképp meg kell tanulnia?

Csili: Legyen gondolat a képek mögött. Gondolkodjanak el azon, hogy kik ők, és mit akarnak láttatni. Egy portré mögé is lehet tartalmat rakni – akár egy cuki terhes pár is lehet mélyebb jelentésű, ha jól dolgoznak a fényekkel, színekkel, árnyékokkal.

Peti: Legyen saját gondolatuk, saját stílusuk. Ne csak olyan fotósok legyenek, akiket azért hívnak, mert „kell valaki kattintani”. Hanem azért, mert ő kell. Mert azt akarják, amit ő csinál.

Miből inspirálódtok?

Csili: Engem minden inspirál. Ránézek egy asztalra, és ha jól néz ki, már meg is van az ötlet.

Peti: A természetes fényeket szeretem. Főleg az árnyékokat. Van egy japán szó, „komorebi” – azt a jelenséget takarja, amikor a napfény átszűrődik a lombokon. Ez nemcsak látvány, hanem egy gondolat is: ez a pillanat megismételhetetlen. Soha nem lesz ugyanolyan fény.

Rendes Júlia

ÜVÖLTŐ SZELEK - VIHAR A DUE-TÁBORBAN

Radar

A DUE Médiatábor harmadik napján, hétfőn lecsapott az ítéletidő. A hirtelen megjelenő záporosított orkán erejű szél kísérte, melyek következtében több helyen káresemények történtek a tábor területén, és áramkimaradásról is beszámoltak a táborlakók. A turbulens események nyomába eredtem.

Az ebédlőnél tartózkodók elmondták, hogy miután lecsapott az ítéletidő, a táborozók és a vendéglátók együttesen próbálták behúzni a kinti asztalok fölötti napernyőket, melyet végül sikerült is végrehajtani, de közben az erős szél hatására a büfé bejárata fölötti ernyő ponyvája leesett a vázról, de szerencsére nem szakadt el. Ellenben a váz valószínűsíthetően károsodott a természeti csapás által, melynek mértékét jelenleg nem lehet megmondani, ez csak a károk teljes felmérése után lehetséges. Az ebédlőben is áramkimaradást okozott az időjárás, mely jellemző volt a tábor területén található többi épületre is.

A főépületben tartózkodókat sem kímélte a vihar. Az incidens idején a Téli kertben tartózkodó Bodor Julcsi és Velek Domonkos elmondták, hogy míg arra lettek figyelmesek, hogy a szél a szúnyogokat elsodorja, hamar orkán erejűvé erősödött a szél. Az Alakulótéren található sátrat a szél felkapta, így kirohantak megfogni, és közben segítségért kiáltottak. Ennek hatására többen követték példájukat, így a sátor nem repült el, és közben a hangtechnika egy részét is meg tudták menteni. Azonban hamar recsegő hangra lettek figyelmesek, a helyzet realizálása után futásnak eredtek: nem sokkal később faágak estek rá az Alakulótérre, mely több ott található széket is összetört. A Téli kert előtti teraszon a mennyezeten is meggyengült több díszítőelem, melyeket le kellett szedni.

Radar

Tóth Míra táborozó arról számolt be, hogy miután megérkezett az aulába, lesokkolta a látvány, hiszen az egyik ablak az erős szélfúvás hatására kitört, és épp a darabjait seberték el a táborvezetőségi tagok. Több táborozóval együtt segíteni szeretett volna a tárgyak mentésében, de nem akarták őket a táborvezetők ezzel veszélybe sodorni, viszont Stankovics Kartal táborozó ennek ellenére is maradt segíteni. Míra kiemelte, hogy a vezetőség nagyon jól kezelte a helyzetet: „Le a kalappal előttük”. Nem csoda, hiszen gyorsan reagált mindenki, mind táborvezetők, mind táborlakók, utóbbiak is mentették a menthetőt, például szobáikban kihúzták az elektromos tárgyakat és az ablakokat is becsukták. Mindezek ellenére is néhány szobába beesett az eső, és a szél is sodort be ágakat, szúnyogokat.

Nem mindenki volt a tábor területén az orkán érkezésekor. Szalai Maja táborozó éppen Borbás-Szabó Csillának segített sofőrként, így a gépjárműben érte őket a vihar. Szerencsére nem voltak messze a tábortól, így a kezdeti sokk után - melyet aki ült már vihar idején autóban tudja, hogy milyen érzés. Elindultak visszafelé, de a kaput nem lehetett kinyitni, így a bejáratnál hagyták az autót. Kihasználták az időjárás haragjának pillanatnyi enyhülését, befutottak a táborba a kiskapun keresztül, nem törődve az esővel. A visszatérők ezután sem nyugodhattak meg, mivel mindketten aggódtak a fák alatt parkoló jármű épségéért, viszont miután el lehetett hagyni az épületet, látták, hogy nem esett baja az autónak.

A kikötőben horgonyzó hajókat sem kímélte az eső. Az illetékesektől megtudtuk, hogy a viharos szél következtében néhány vitorlás összezapódott, volt olyan is, amelyiket a szél a partra lökött. Jelenlegi információink szerint a természeti csapás nagysága ellenére nem keletkezett komolyabb

Szőcs Zoltán

Fotó: Kiss Benedek

REJTÉLY A TÁBORBAN: VESZÉLYBEN A FELEZŐ?

A "Felezőbuli" szó az első táborozóknak talán nem sokat mond, azonban a rendszeresen visszajárók számára annál felejthetetlenebb emlékeket hordoz. Az eseményt szerdán rendezik meg, ám az ezévi tábor több szempontból sem szokványos: rejtélyes plakátok jelentek meg, lecsapott egy tomboló vihar. Rengeteg kérdés, de hiányos válaszok. Kutatói képességeinket bevetve igazi oknyomozásba csöppentünk a Kenese Port falai között.

Az idei Médiatábor második napján figyelemfelkeltő plakátok lepték el a szálláshelyünket, miszerint a szerdai napra várt Felezőbuli elmarad. A felező már több mint 10 éve a táborozók által a hét egyik legjobban várt program. A hír a vasárnapi RÉM-ben is elhangzott, melyben Babcsány András táborvezető jelentette be a változtatást. Minden táborlakó találgatásba kezdett, ugyanis arról, hogy miért született a döntés, semmiféle információt nem kaptunk. Aznap Andris megkeresésünkre azt nyilatkozta, ő maga sem tud semmit, és a vezetőség körében is folyik a nyomozás a hír eredetéről. Ezáltal azonban újabb kérdés fogalmazódott meg bennünk: ha táborvezetőnk nem tud a buli eltörléséről, akkor ki beszélt a reggeli rádióműsorban? Ismét elkezdődött a találgatás, és elterjedt egy pletyka, miszerint a hanganyag a mesterséges intelligencia használatával készült.

Hétfő reggel a korábban titokzatosan megjelent "Nem lesz felezőbuli!" feliratú papírokat elfedték a "Mégis lesz felezőbuli!" szövegű poszterek. Ekkorra már a teljes tábor összezavarodott a hírek sokaságában.

A felező sorsa végül kedden reggel derült ki, amikor Hanti Márton "Fél óra Hollandia" néven futó napingerét különös esemény szakította félbe: A Provocated Cricket tagjai, Bodonyi Dani rádiós csoportvezető és Balázs István "Binyu" műszaki vezető spontán bulit csaptak a társalgóban, valamint bejelentették, hogy a felezőbuli megrendezik. Binyu elmondása szerint a program látszólagos eltörlése egy médiahack volt annak érdekében, hogy az egész tábor számára legyen egy közös téma, amit mindenki fel tud dolgozni a saját szerkesztőségében. "Nagyon sok ilyen volt már a tábor történetében. Gondoltuk, hogy idén is csináljunk egyet."

Fotó: Hlaváč Anna

Az ötletadók Bodonyi Dani, Hanti Marci és Binyu voltak, de szinte az egész táborvezetőség tudott a tervről, akik az egymás közötti folyamatos kommunikációnak köszönhetően hitelesen tudták tartani szerepüket. Táborvezetőnk maga is részt vett a megvalósításban, hiszen a rádióban leadott valóban AI hanganyagot ő generálta. A tervnek fontos célja volt az is, hogy a táborozók megtanulják kiszűrni a mesterséges intelligencia rejtett használatát. A teszten ugyan átmentek, de vajon etikus volt ez a megoldás vezetőink részéről a tábor AI kódexét figyelembe véve? Ezt mindenki döntse el maga.

Egy már biztos, a felezőbulit megrendezik, és ennek az időjárás sem tehet keresztbe, ugyanis a Télkert alkalmas helyszín rossz idő esetén is. Nyomozásunk félsikerrel végződött, ugyanis kiderült, hogy mi az esemény sorsa, de a táborvezetőség titoktartásban való elhivatottsága minden szerkesztőség nyomozójának munkáját megnehezítette.

Vida Dorka Hanna, Klenovics Anna

AI A TÁBORBAN - ELLENSÉG VAGY BARÁT?

A mesterséges intelligencia egyre elterjedtebb az újságírók és fotósok körében is. A DUE-táborban az AI Etikai Kódex szolgál segítségként a felelős használatához. De vajon veszélyezteti az újságírók és fotósok munkáját? Herczeg Zsolt, szakmai vezetőt és mesterképzőt kérdeztem mint a szabályzat egyik szerzőjét.

A Wikipédia szerint mesterséges intelligenciának (AI-artificial intelligence) egy gép, program, vagy mesterségesen létrehozott tudat által megnyilvánuló intelligenciát nevezünk. Mára nagy befolyása van a munkaerőpiacra, többek között az újságíráshoz is. Általában szövegíráshoz, képgeneráláshoz és ötletelésre használjuk, de segítséget nyújthat adatfeldolgozásnál, szerkesztésnél és automatikus cikk generálásnál egyaránt. De milyen áron?

A 2025-ös Médiatáborban jelent meg először az AI Etikai Kódex, ami szabályokat és tanácsokat tartalmaz a felelős AI-használathoz. Herczeg Zsolt mesélt nekünk: „Fontosnak tartottam, hogy legyen egy erről szóló etikai kódex a táborban, hiszen akár ti is, a saját telefonotokon is használhatjátok ezeket az alkalmazásokat. Sok újdonságot nem kellett kitalálni, egyszerűen etikai szabályokat kellett alkalmazni. Például, ami nem a te munkád, azt ne tüntesd fel sajátodként, vagy ne tagadd le, hogy AI-t használtál. Nekünk eszünk ágában sincs félni a mesterséges intelligenciától, arra ösztönzünk benneteket, hogy felelősséggel használjátok”. Sokunkban felmerült a kérdés, hogy vajon befolyásolhatja-e kreativitásunkat. Zsolt szerint a kreativitásunk egy érték, ami felelősséggel jár, ezért nagyon vigyáznunk kell vele. „Ha az ember hirtelen azon kapja magát, hogy nagyon gyorsan kész lett a kreatív munkájával és az AI elvette tőle a készítés örömét, akkor nem éri meg használni.”

Fotó: Barkaszi Lili

„Szerintem sokkal inkább a mesterséges intelligenciát jól használó újságírók és fotósok veszélyeztetik az AI-t rosszul, vagy egyáltalán nem használó újságírók, fotósok munkáját. Nem elveszi, hanem átalakítja a munkánkat” - válaszolt Zsolt, mikor arról kérdeztem, hogy mennyire van veszélyben a médiában dolgozók munkája. Meglátása szerint azok az újságírók, akik az írógépről nem voltak hajlandóak átszokni a számítógépes újságíráshoz és az internetre, versenyhátrányba kerültek. Azok a fotósok is, akik az analóg technikáról nem tértek át a digitális fotózásra, szintén kevesebb munkát kaptak egy idő után, míg végül egyáltalán nem is.

A mesterséges intelligencia egy új eszköz a tarsolyunkban, mi döntjük el, hogyan állunk hozzá. Nem használjuk, vagy megtanuljuk felelősségteljesen és hatékonyan alkalmazni, hogy a lehető legjobb munkát hozzassuk ki belőle. Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a valódi érték az igazi, emberi kapcsolatokban rejlik. Ahogy a DUE szlogenje is kimondja, a legfontosabb a valódi közösség, a valódi tehetség és a valódi barátság.

Megyeri Hanna Anna

A SZIGNÁL, AMI MEGFOG

A rádió tényleges hangja nemcsak a műsorvezetők karakteréből áll össze. Ott vannak azok az apró, másodperces hangfoszlányok is, amik végigkísérik a hallgatót: ezek a szignálok. Nem véletlen, hogy a profik évről évre újragondolják, frissítik őket, hiszen ezek adják meg a rádióműsor valódi arculatát. A szignálok múltjáról és jelenéről Bodonyi Dánielt, Hanti Mártont és Kiss Gábort "KissCét" kérdeztük.

A szignál az, amit vársz

A beszélgetés résztvevői egyetértenek abban, hogy egy szignál akkor működik igazán jól, ha a hallgató már várja a végét, hogy történjen valami benne. Példának hozták az egykori Music FM „Follow me” szignálját is, ami nagyon fülbemászó volt. Az ember hiába várta a csúcspontot, az sosem jött el – éppen ez adta a varázsát.

A szignál készítés nem futószalag munka

Beszélgetőpartnereink szerint minden évben újra kell gondolni a tábori promókat is, hiszen változnak a dátumok, események, trendek. „Cé például hihetetlen tempóban képes szignálokat gyártani, míg mások inkább belemerülnek, sőt 82 féle verziót is gyártanak egy-egy felvételből” - mondta viccesen Bodonyi Dániel, a rádiós csoport vezetője. A táborban KissCé szokta a tábori szignálokhoz a hangját adni. Gyakran vakon kapja meg a feladatot, nem tudja, milyen műsorhoz készül a szignál, milyen a hangulata, milyen zenékre kerül. Ezért az instrukciók – vagy azok hiánya – nagyban befolyásolják az eredményt. „A rutin és az évek tapasztalata segít ugyan, de néha így is mellé lehet nyúlni” - árulta el az igazságot Kisscé.

A profik példaképei

Nem elég szépen artikulálva mondani egy szöveget – a hangulat a kulcs. Ugyanazt a mondatot lehet nyugisan és üvöltve is előadni, és ettől teljesen más lesz az üzenet. Erre az előadásmódra példaként hozták a táborvezetőségi tagok a régi Roxy Rádiós és Balázsék-féle szignálokat, amelyek ma is ikonikusnak számítanak a szakmában. A JAM vagy a BBC élő zenekaros felvételei a szakma csúcsát jelentik: ezek elkészítése már-már filmzenei szintű produkció.

Fotó: Barosi Anna

DIY

A beszélgetés vége felé szó esett a „bio-jingle” műfajról is – azaz, amikor saját magunk vesszük fel a szignált: csak egy mikrofon, némi kreativitás és sok humor kell hozzá. Volt, aki fehér zajból rakta össze a hírek alá tartozó szignált, három és fél órán keresztül elemezve egyes effekteket.

A rádiós szignál nem csupán figyelemfelkeltő eszköz. Egy jól megkomponált jingle „beleég” az ember fülébe, és évekkel később is felidézhető. Talán ez az egyik legvarázslatosabb eleme a rádiós műfajnak.

Kövecses Sára, Csollár Virág

REGGELI SPORT A TÁBORBAN

A tábor rengeteg programot kínál a táborozók számára, melyek nagyrészt kötelezőek. Azonban a tavaly indult reggeli edzés teljes mértékben fakultatív; lehetőséget ad azoknak, akik a tábor ideje alatt is fittek szeretnének maradni. Hétfő reggel én is ellátogattam a partra, hogy megtudjam, hogyan is zajlik egy ilyen torna.

Kellemesen hűvös reggel várta a mozogni vágyókat, a Nap épp csak felkelt. A 8 fiatal, akik Babcsány Andris táborvezetővel együtt kezdték a bemelegítést, irányított-, és teljesen önálló módon is nekiállhattak a számukra ideális edzésnek. A reggeli torna fő kihívása a 10x10-es, azaz a száz fekvőtámasz megvalósítása, melyre minden nap van lehetőség.

Andris egy kis technikai segítséget is adott a feladat elején, hogyan érdemes elosztani az etapokat és beosztani az erőnket. A táborozók közül többen is belevágtak a fekvőtámaszozásba, de volt, aki inkább egy nyújtózósabb mozgásformát választott.

Bár az ég kezdett beborulni és később az eső is eleredt, ez nem akadályozta meg a fiatalokat céljuk elérésében. Kitartóan edzettek tovább, volt, aki a kihívást is teljesítette. Az eseményt több csoportból érkező tudósító is végigkövette - a rádiós csoport küldöttjei Andrissal interjúztak, a fotósok is dokumentálták a történéseket, és én is megfigyeltem az elszánt társainkat. Bár nem álltam be közéjük, - majd talán holnap - (soha - a szerk.), de érdekes volt megismerni az erejüket és lelkesedésüket.

Eleinte lehet, ijesztőnek tűnik belevágni egy ilyen erőpróbába, de itt nem az eredmény, hanem a rendszeresség és az elhivatottság a fontos. Sokkal többet érhetünk el napi egy fekvőtámasszal, felüléssel, nyújtással, mint eggyel se. Ráadásul itt sem mások, sem a táborvezető nem vár el tőled konkrét mennyiséget. Csak az a fontos, hogy magadnak akarj megfelelni, így lesz igazán élvezetes a reggeli torna. A táborhoz képest kis létszámú, csendes közegben zajló, már-már mondhatni családi hangulatú program során nem csak a vérünket tudjuk felpeszdtíteni, de mentálisan is felkészítjük magunkat a nap további feladataira. A madarak csicsergése és az árvaszúnyogok zúgása meditatív hangulatba vezetnek minket. Ráadásul aki korán kel, nem csak a friss levegőt szívhatja magába és elsők között szerezhethet magának reggelit, de garantált, hogy a Reggeli Ébresztő Műsorról (RÉM) sem marad le.

Így tehát minden azt támasztja alá, hogy érdemes kicsit korábban kelni a többieknél és erőt venni magunkon, ugyanis olyan különleges eseménynek lehetünk részesei, amelyet egészen biztos, hogy büszkén fogunk emlegetni a tábor végén.

Bogdándy Tamara

Fotó: Halmi Szabolcs

NÁLUNK EZ SZÓL!

A zenék terén mindenkinek más az ízlése, és ez tesz minket különlegessé. Itt, a DUE-táborban is megoszló a véleménye a táborlakóknak arról, hogy melyik zenekart, előadót vagy akár zenei stílust preferálják. Erről kérdeztük őket részletesebben egy online terjesztett kérdőívünkben, amit a táborlakók nagyjából harmada töltött ki.

A pop és a rock a legkedveltebb műfaj a táborozók körében, előbbi kitöltőink 65%-a hallgatja, utóbbit pedig éppen a felük. Szorosan csatlakozott hozzá a rap és az alternatív zenei stílusok is. Ezeken belül az abszolút kedvenc előadók Beton.Hofi, Blahalouisiana és Velek Domonkos csoportvezető zenekara, a kisbetűs ünnepnapok voltak, de megjelent például Eminem, Linkin Park, Quimby, és a Leander Kills is a válaszok között. Arról, hogy külföldi vagy inkább magyar előadókat hallgatnak szívesebben a táborlakók, döntetlen eredmény született.

A legtöbben, 85%-ban a streaming platformokon hallgatnak zenét, például a Spotify-on vagy az Apple Music-on. Azonban akadtak olyanok is, akik kazettát vagy CD-t hallgatnak, még ha nem is sokan, összesen a válaszadók 15%-a. Bodonyi Daniék örülhetnek: a táborozók negyede gyakran kapcsolja be a rádiót is. A táborlakók háromnegyede minden nap, akár több órát is eltöltenek zenehallgatással válaszaik alapján.

Érdekelt minket, így megkérdeztük, hogy milyen típusú helyszíneken látogatnak élőzenei eseményeket a DUE-sok. Kiderült, hogy a társaság fele szokott fesztiválozni, de több mint negyedük egyáltalán nem is szokott koncertekre járni. Kitöltőink 95%-a - tehát azok is, akik maguktól nem látogatnak el zenei rendezvényekre - itt, a táborban viszont szívesen buliznának egyet.

Fogarasi Kleopátra

A Te médiahálózat due Toplistád

Kedvenc előadóim

1. **Beton Hofi**
2. **Blahalouisiana**
3. **kisbetűs ünnepnapok**
4. **Linkin Park**
5. **Eminem**

Kedvenc zenei műfaj

1. **Pop**
2. **Rock**
3. **Alternatív**
4. **Rap**
5. **Elektronikus zene**

**Zene hallgatással töltött idő:
Felmérhetetlenül sok**

Táborwrapped

